

BRONWATER

Zondag 15 april 2012
Marcus 9:33-37 en 10:13-16

VERRAST DOOR JEZUS (9)

In twee fragmenten uit het Jezusverhaal van Marcus staan kinderen centraal. In beide gevallen gaat het er vooral om dat we horen en begrijpen waar het in het koninkrijk van God om draait.

Als een kind

We hebben allerlei beelden bij wat het betekent om als een kind te zijn. We dichten kinderen bijvoorbeeld deze eigenschappen toe: vrij, open, spontaan, onbezorgd, oprecht, nieuwsgierig, afhankelijk, onbevooroordeeld. Kinderen kennen nog de ruimte die we als volwassenen (soms ook in de kerk) hebben dichtgetimmerd met allerlei regels en verwachtingspatronen waaraan we moeten voldoen. Maar loopt onze 21^e eeuwse beeldvorming rond kind-zijn wel parallel met die in de eerste eeuw?

Iemand zijn

Zie het voor je: Jezus zit in een huis met zijn twaalf leerlingen om zich heen. Ze kijken een beetje sip en beschaamd omdat ze zich betrap

voelen. Er staat een kleine meisje naast Jezus. Ze voelt Jezus' arm om haar schouder. Straalt ze? Of is ze een beetje verlegen? Die twaalf grote mannen hadden net ruzie gehad rond de vraag: 'Wie van ons is de belangrijkste?' De echo's klinken nog na: 'Ik ben de sterkste!' 'Ik bereik de meeste mensen!' 'Jezus vraagt mij altijd als eerste als hij hulp nodig heeft!' 'Jezus heeft mij rots genoemd!' 'Ik ben zijn lieveling!' Dit gaat over status en over prestige: 'Ik ben iemand!'

Niemand zijn

En dan zet Jezus een klein kind in het midden. Kinderen hadden toen geen status, ze waren niet in tel, ze waren alleen maar nog-niet-volwassenen. Dat kunnen we ons in het Nederland van de 21^e eeuw bijna niet meer voorstellen: onze kinderen zijn prinsen en prinsesjes voor wie het beste nog niet goed genoeg is. Maar toen waren kinderen 'niemanden', 'nobodies'. Ze hoorden thuis in de marge van de samenleving, net als bijvoorbeeld tollenaars, hoeren, melaatsen en andere mensen zonder status (vandaag kunnen we denken aan: asielzoekers, oude mensen, gehandicapten, de allerkwetsbaarsten). Juist zo'n kind wordt door Jezus in het midden gezet! Dat is dus niet allereerst 'schattig' of 'vertederend'; het is een radicale en revolutio-

'Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan.'

Marcus 10:15

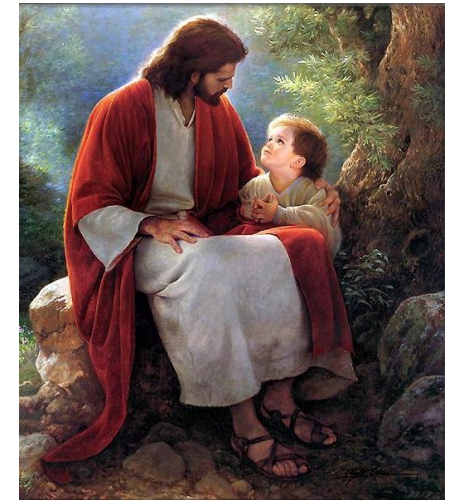
naire daad van Jezus. Jezus verrast ons! Want hij zegt: 'Als je zo'n 'nobody' welkom heet, heet je mij welkom, én mijn Vader!' God is niet op zoek naar mensen die vooraanstaand zijn, maar naar mensen die zich niet (kunnen) laten voorstaan op wie ze zijn of op wat ze hebben of kunnen.

Koninkrijk

Daar draait het in het koninkrijk van God dus om: met lege handen durven staan om ze te laten vullen met onvoorwaardelijke genade. Het koninkrijk van God draait om radicale genade. Het leven in de goede wereld van God begint als we ontdekken dat we niet een deel van de oplossing zijn maar een deel van het probleem. Hebben we dat begrepen?

Binnengaan

De twaalf mannen die erbij waren in Marcus 9 zijn in Marcus 10 nog niet veel verder gekomen. Ze houden de kinderen tegen. De ouders verlangen ernaar dat Jezus hun kinderen (van wie ze uiteraard veel houden) aanraakt en zegent. Ze brengen hun kinderen bij Jezus omdat ze aanvoelen dat hun jeugd alleen bij hem echt toekomst heeft. En nu is Jezus echt kwaad (geprikeld, verontwaardigd) op zijn leerlingen! Wat een onbegrip! En Jezus maakt opnieuw duidelijk waar het in

Gods koninkrijk om gaat: niets meebrengen en alleen maar ontvangen. Een mens komt alleen maar echt thuis, op de door God bedoelde manier, als hij of zij zich door Jezus laat aanraken, zegenen en omhelzen. Dát is: Gods koninkrijk binnengaan.

Vragen

1. *Wat is volgens jou kenmerkend voor kind-zijn?*
2. *Wie zijn vandaag de 'nobodies' in onze samenleving? Wil jij een 'nobody' zijn?*
3. *Wat betekent het koninkrijk van God voor jou?*

Fonteinkerk Haarlem

ds. Jos Douma
www.josdouma.nl